

DISSERTATIO INAUGURALIS
DE
DIFFERENTIIS
POSSESSORII ORDINARI
ET SUMMARISSIMI,

QVAM
DIVINIS AUSPICIIS
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO JUVENTUTIS PRINCIPE AC DOMINO,
DOMINO

VVILHELMO HENRICO,
DUCE SAXONIÆ, JULIACI, CLIVIÆ, MONTIUM, AN-
GARIÆ ET WESTPHALIÆ, E. R.
SUB MODERAMINE

**GVILIELMI HIERONYMI
BRUCKNERI D.**

PANDECTARUM PROFESSORIS PUBLICI, CURIÆ
PROVINCIALIS FACULTATIS JURIDICÆ ET SCABINATUS
ASSESSORIS, COLLEGII JURIDICI h. t. DECANI,
DOMINI PATRONI AC PROMOTORIS ÆTATEM DEVENERANDI,
PRO LICENTIA.

SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES ET PRIVI-
LEGIA DOCTORALIA
rite consequendi,

IN AUDITORIO JURECONSULTORUM

horis Ante & Pomeridianis
publico eruditorum examini sistet
ad Diem 4. Junii 1707.

JOHANNES PHILIPPUS MATTHIAS,
Schmalcaldia - Hassus.

JENÆ, LITERIS MULLERIANIS.

VIRO
CONSULTISSIMO ET EXCELLEN-
TISSIMO DOMINO
DOMINO
JOH. PETRO
MATTHIÆ,

SERENISSIMÆ DOMUS HASSO CASSEL-
LANÆ COMMERCIORUM
CONSILIARIO, ATQVE SCHMALCAL-
DIÆ PRÆTORI
PARENTI OPTIMO,

D. D. D.

observantissimus

FILIUS, AUTHOR.

¶ (o) ¶
VIR CONSULTISSIME
VENERANDE PARENS.

Disputatum diu est in scholis Philosophorum, num liberi majora Parentibus suis dare beneficia possint quam acceperint. Quid Seneca de beneficiis lib. 2. c. 29. doctissimus ex porticu Philosophus statuerit, notum est humanioris litteraturæ estimatoribus. Non ego collectis, quæ in utramque partem proferuntur, sententiis controversiam in medium producam; sed bonæ mentis cogitata sine ulla circuitione aperiam. Non posse fieri & semper existimavi, & in posterum existimaturus sum, recti conscientia sustentatus; nisi melior voluntas, quæ rectioris indolis liberi Parentes colunt, loco maximi beneficii reputetur, quam Parentes tam libenter accipiunt, ut nihil amplius desiderent. Enim vero Parentibus vitam, fundamentum illud felicitatis omnis debemus; illis alimenta, illis cultum animi, illis denique omnem fortunam, quæ profecto tanta sunt, ut nullam compensationem possint admittere. Illis curam liberorum, quo utilia fiant Republicæ membra, Deus commendavit, nobis obsequii & pii animi gloria relicta est. Quoties hoc

mibi in mentem venit, VIR venerande, toties memoriam benignissimi Parentis, Optimi fortunæ meæ amplificatoris memoriam complexus sum, TIBI QVE nec reddi posse æquivalens, nedum majus quoddam putavi. TU enim post Deum, non solum vitæ meæ author es, qua quidem re nihil potuisses majus tribuere; sed & testis, magister & totius vitæ rector. In quot ego insanias incidere potuissem, nisi fidelis TUA prudentia, rerum futurarum provida, stimulis virtutis ad rectiora incitasset? Sub faustis TUIS enutritus penetrabilibus ad omnem animi cultum potui contendere; & postquam ex illa, tot beneficiorum conscia domo TUA in hanc artium officinam concessi, tot signa sustulisti ad bene sperandum, ut sine ullis impedimentis in spatio sapientiæ potuerim procedere. Quocirca cum beneficiis meis non possis vinci, voluntate studiosique pietatis, obsequii, observantiæ libamen offero, illiusq; quasi pignus quoddam dissertationem hanc, quam è cathedra optimis exercitiis calente defendi, exhibere volo. Accipe illam benevolo vultu, atque sicut laudabiliter huc usque fecisti, mei curam, benigna mente continua. Deus qui rerum humanarum procurationem habet, TE servet, perpetuet, atque res omnes TUAS ex voto fluere sinat clementissime. Vale.

PRÆ

PRÆFATIO.

DUO sunt, in quibus juris civilis, sive studium, sive ars cum primis versatur: cognitio scilicet juris, quod cuique competit, ejusque dehinc obtinendi ratio. De ista hic dicere nihil attinet. Hæc vero per actiones competentes, earumque æstimationem maximam partem expeditur: quarum notitia destitutus, stultitiæ notam vix evitabit, impactam ab Imperatore his, qui prætermissa expediore jus suum consequendi via, non necessariis difficultatibus, se suosque clientes implicant: & impensis maximis, sæpe etiam non nisi præsentissimo litis periculo, ad id perducunt, ad quod leviori via usi, sine tantis impendiis, & sine ullo periculo, maturius perducì potuissent. *arg. S. 5. Inst. Quod cum eo qui in alien. potest.* Et sane, ut inter officia viri boni est, teste Tullio, multa multis de

jure suo cedere, atque à litibus quantum licet, & paulo plus etiam quam licet abhorrere; ita prudentis atque candidi Advocati erit, quoties subire litem & judiciorum aleam experiri necessitas cogit: non modo juxta normam & regulas juris aptam suo clienti actionem eligere, sed & inter diversa, quæ plerumque se offerunt remedia, illud præoptare, quo compendiosius, tutiusve progredi licebit. Porro notissima circa hæc cautio est, quam Jctus suggerit *in l. 24. de R. V.* eum, qui destinavit rem petere, animadvertere debere, an aliquo interdicto possit nancisci possessionem: quia longe commodius est, ipsum possidere, & adversarium ad onera petitoris compellere, quam alio possidente petere. Scilicet longè expeditior est ratio possessionis, quam vindicationis: quia domini & proprietatis causa, longiorem habet quæstionem & cognitionem Jul. à Bayma *ad l. 12. §. 1. de A. A. P.* Sed & inter hæc ipsa possessoria judicia, quædam præ cæteris celeriores atque faciliorem habent explanationem; nemo enim dubitat, quin, quod summarissimum dicunt possessorium, longe expeditius procedat eo, quod ordinarium appellant, tum in instituendo tum in exsequendo; & tamen

men accidit non raro teste Carpov. *L. I. Resp. 15. n. 9.* sive ex astutia, sive imperitia Advocatorum & litigantium, causas possessorii quandoque sic tractari, ut Judici difficile sit discernere, utrum in summarissimo seu momentaneo, vel ordinario ac plenario possessorio actum sit. Quo itaque tanto rectius constet, qua ratione processu hoc summarissimo ad faciliorem juris sui consecutionem sit experiendum, operæ pretium duxi, in indolem summarissimi hujus possessorii penitus paulo, breviter tamen inquirere: & cum primis, quibus illud ab ordinario possessorio distet modis, pro ingenii qualiscunque mei viribus investigare, ac publicæ placidæque eruditorum disquisitioni submittere. Quod ut ex voto succedat, Tu summe Deus, hisce meditationibus ex alto benedicere clementer dignare, atque inceptis, largire manum finemque corona.

Primam differentiam notam inter summarissimum & ordinarium possessorium, ipsa nomina hæc, quibus à pragmaticis designari solent, exhibent. Tametsi enim ipsis Romani JurisConsultis his nominibus discreta judicia possessoria esse, temere haud dixerim, fatendum nihilominus, adeo invaluisse ea usu fori recentioribusque Imperii Constitutionibus, ut frustra fuerit, qui litem desuper intendere ausit. vid. Pfankuch. de Summar. possess. *Lib. 1. c. 1. n. 2.* Utrique horum judiciorum sua iterum sunt nomina vicaria; sic enim, ut cætera omittam, ordinarium quandoque etiam plenarium, summarissimum vero nunc summarium, nunc momentaneum passim appellari videas. Carpzov. in *Proc. Tit. 1. art. 5. §. 39.* Vultej. de *judic. L. 1. c. 2. n. 37.* Inter hæc summarissimi sive summarissimi nomen, præ summarii, aptius videtur: quod in eo extra ordinem plenarii judicii, adeoque perquam summarie seu summarissime procedatur. Quomodo etiam hodie & scriptis, tum consulendo, tum judicando illud appellari, testis est Scaccias de *Appellat. Qu. 17. limit. 6. membr. 1. n. 56.* Quodsi tamen alicui magis placeat nomen ordinarii possessorii aut omnino non aut saltem intuitu petitorii admittere & in locum ejus summarii possessorii nomen substituere cum D. Stryckio *Introd. ad Prax. c. 1. §. 18.* Schiltero *ad tit. de Judic. §. 10.* atque Bergero in *Elect. proc. exc. §. 1.* non equidem refra-

§ (9) §

refragabor; modo tertium quoddam & quasi intermedium possessorii genus ne comminiscamur, quippe quod receptæ in foro pronunciandi formulæ, daß implorant bey der possession vel quasi billich zu schützens/ biß so lange implorat in possessorio ordinario (aut ut olim Salanz hujus Antecessores: in possessorio plenario) vel petitorio ein anderß ausgeführet/ non satis convenit, quam verò sine nova lege convellere & abrogare, si non plane frustraneum, difficile ubique fuerit. Plane quod *summarium iudicium, seu laudatus Scaccias urget, in oppositione ad ordinarium, possit habere solum breviores dilationes, non tamen esse sine libello caterisque solemnitatibus:* tertiam istam possessorii speciem nec dum evincit. vid. Schilter. *d. §. 10. & in enst. ad §. 12. Berger. c. 2. & 7.* Multo minus dubitandum, fieri posse, ut penitus abrogata ordinaria procedendi ratione, præter summarissimum hoc, soli possessorio ordinario locus detur: veluti deliberatum hac de re in Comitii provincialibus Dresdæ institutis fuisse memorat D. Berger. *d. tr. §. 1.* Sed ne scopo excidam, primo omnium finiendum erit possessorium summarissimum, cuius differentiam ab ordinario sive plenario tradere institui: definitio enim est, quæ rei proprias amplectitur potestates breviter & absolutè. Est autem possessorium summarissimum remedium juris, quo quis implorato iudicis officio defendi se in possessione vel quasi, usque dum alter plene possessionem aut proprietatem, probaverit, expeditissima procedendi ratione petit.

Hanc descriptionem respicientibus proximum se offert discrimen ratione originis. Est enim utrumque quidem possessorium juris, at non unius ejusdemque remedium: nam cum alterum illud ex jure Romano esse omnes largiantur, nostrum tamen ex eodem frustra repetieris Franc. Sarmient. lib. 2. select. interpret. c. 13. Rauchbar. p. 2. quest. 6. n. 33. Quæ enim hanc in rem argumenta ex l. 13. §. 3. ff. de usufr. L. 7. in fin. ff. de liber. caus. l. 35. ff. de A. A. P. l. fin. ff. de Offic. Proc. Caesar. Nec non ex l. un. Cod. si de moment. possess. fuer. appell. l. 20. Cod. de Probat. l. 14. Cod. de Agric. & cens. & ex §. 4. Instit. de Interd. depromunt, id minime conficiunt, nisi quod saltem non aduersari summarisimum hoc rationi juris Romani recte inferri inde possit, monente Schiltero d. l. §. 11. Quid igitur, num forte juri Canonico acceptum feremus remedium istud? Equidem favere illi c. 6. X. de Inst. & c. 9. X. de rest. spoliat. non eo inficias, efformatum vero eo jure esse haud dixerim. Posth. tract. mandat. de manut. obs. 4. n. 2. ibi: approbatur hoc remedium pro aquisitissimo & justissimo etiam Jure Canonico. Quin potius sic existimo, summarisimum hoc primum usu atque moribus inductum, deinde in utroque foro receptum, atque tandem Constitutionibus Imperii provinciæque aliarum approbatum esse, veluti latius executi sunt Petr. Denais. Jur. Camer. P. 2. t. 20. & t. 27. §. 5. & 6. edit. nov. Carpz. lib. 1. Resp. 9. n. 12. seq. Mev. P. 2. decis. 236. n. 6. D. Born. disp. de act. in fact. pro retin. poss. pres. compet. c. 1. §. 1. & c. 3. §. 4.

§. III.

Unde novum suboritur discrimen, ratione causa impulsivæ. Quamquam enim utrumque possessorium præparanda causa gratia comparatum sit; Præparatur tamen plenario seu ordinario possessorio ipsa proprietatis seu petitoria causa; nostrum vero summarissimum non nisi ordinariam possessoriam præparat Schilter. *d. l. §. 10.* Porro omnis præparatio cum regulariter quidem esset summaria, attamen ex observantia forensi, quoties de retinenda possessione agebatur, ordinariè ea ac plenius ventilari sueverat, sicque fiebat, ut remedium expeditius in his ipsis causis, in quibus litigioso illo seculo, & juxta mores bellicosæ Germanorum gentis, vel maximè necessarium erat, omnino deficeret; quare cogitatum fuit, quomodo expeditiori via succurri possit his, qui de eadem possessione contententes, asserunt se possidere, & rem armis aut pignorationibus obtinere conantur. Tandemque præsens adinventum remedium est, quo causa aliqualiter, & informationis tantum gratia cognita, pronunciet Judex, quis interim, donec plene de possessione aut proprietate etiam cognitum fuerit, pro possessore habendus sit. Schilter. §. 11. Born. *d. Disp. c. 3. §. 2. & 5.* Anton. Merend. *Controv. jur. lib. 3. c. 19. n. 2.* Inde hodiernum haud defunt, qui summarissimum nostrum ad eum casum, ubi periculum armorum præsens, & partes jam in præcinctu sunt, unice adstringunt. Plotus. *de in lit. jur. §. 3. n. 28.* Contard. *in l. un. Cod. si de momenta. poss. in 5. rat. dub. n. 10.* Klock. *vol. 1. Conf. 40. n. 3.* Carpz. *L. 1. Resp. 15. n. 12.* &

præceteris Merenda. d. 119. n. 4. ubi, quando timor armorum cessat, inutile & iniquum huiusmodi remedium censet, nec in iudicando ab hac opinione recedendum putat. Enim vero sicut primitus ex metu armorum remedium hoc dari cepisse, atque eo novissimam quoque Imperii Constitutionem (de qua Pfanckuch. de summariss. possessor. L. 1. c. 4. n. 9. & c. 7. n. 24.) verbis difertis respicere, facile largior; ita negari nequit, temporis progressu in Imperio passim, observante D. Bergero, istud magis magisque productum fuisse, & hodie etiam extra casum præsentis periculi & metus publicæ seditionis, ob scandalum aliud, aut quia alias res moram ferre non potest, eadem locus sit. Vultej. de Judic. L. 1. c. 2. n. 37. Fontanell. de Pact. nupt. Tom. poster. claus. 7. gl. 3. part. 10. n. 61. Nec est quod quis cum Merenda objiciat, inutile hoc casu huiusmodi remedium videri, dum finem non imponit controversiæ, quæ super possessione vertitur. Quidni enim adhuc cum fructu institui illud posset, saltem ut præparetur causa ipsius possessionis, uter de præsentis possidere videatur, quo commodis possessionis interim gaudeat, atque ab onere probandi relevetur. Neque ex hoc iniquum istud, cum eodem, dixeris, quia accidere posset, cum, qui detinet quidem rem, sed non possidet, dum in derentatione ex hoc remedio conservatur, cum magno incommodo possessoris, percipere fructus rei, quos deinde per tres conformes sententias repetere is cogitur. Non minus enim petitio possessionis in summarissimo hoc, quam in plenario seu ordinario, bona fide fieri debet; ita ut si de-

fi detinens sciat, se iustâ possessionis causâ minime niti, atque hoc intendat unice, quo adversarius in processum ordinarium petitorium relegetur, id non remediî hujus, sed ejus, qui eo abuitur, iniquitati imputandum sit.

§. IV.

Porro, cum judicis officium, summarisimo hoc remedio implorari dixerim, consequens est, ut investigemus, numne quoad personam & competentiam judicantis, ullum intercedat ei, cum ordinario seu plenario possessorio discrimen? Atque sane asserendum hoc illis videbitur, qui legerint, si de feudo Regali in petitorio vel possessorio ordinario agatur, Imperatorem non Cameram, judicem esse competentem; si vero saltem in possessorio summario seu summarisimo, Cameram quoque habere fundatam intentionem, argum. Ord. Camer. P. 2. tit. 7. verb. gänglich und endlich abgespröchen. Sixtin. de Regal. L. 1. c. 8. n. 23. Schubh. de Austreg. c. 5. n. 133. Bluhm. Process. Camer. t. 41. n. 3. & 9. Rhet. Comm. jur. feud. in L. F. t. 18. n. 2. & 5. Accedit quod idem hoc discrimen etiam generatim in constituendo foro feudali observari debere, Vultej. de Feud. L. 2. c. 2. n. 46. moneat, atque extra controversiam esse dicat, quod, quamvis de feudo ipso æque ac ejus possessione agatur, apud Judicem feudalem experiendum sit; tamen si de possessione feudi, non ordinario aliquo judicio possessorio, sed eo quod vocant summarisimum, disceptetur, non ad Judicem feudalem, sed ad ordinarium causa pertineat. Quam sententiam Cameram quoque Imperialem sine dubio

dubio sequi, & secutam esse in causa Steinberg contra Steinberg testatur Rosenthal. *Synops. jur. feudat. c. 12. concl. 12. lit. ψ*. His tamen non obstantibus magis verum puto, iudicium possessorium summarissimum, coram eodem Iudice agitari debere, ad cuius Iudicis cognitionem possessorii plenarii causa spectat. Rebuff. in *Const. Reg. Tom. 3. art. 10. gl. un. n. 1. & 2.* tum quia discrimen tale legibus aut moribus niri non apparet Cranius *de Interdict. c. 10. n. 106.* tum quod causæ continentia illi omnino refrageretur, *c. 1. X. de Caus. Possess. & Propr.* tum denique quod secundum vulgatum illud, Iudex præparatorii Iudicii, sit etiam Iudex præparati. Menoch. *de Arbitr. jud. quest. L. 2. Cent. 4. cas. 371. n. 7.* Nisi quod circa Processum de Possessione litigiosa Gailius notat: iudicium momentaneæ Possessionis fundare jurisdictionem Camera, sed finito hoc iudicio finiri quoque jurisdictionem Camera, & ordinarium possessorium coram Iudicibus primæ instantiæ agitandum esse. *Lib. 1. obs. 6. n. 7.* Nec ad stipulor, quæ in contrarium adducta sunt, exemplis. Ratio enim legis, quæ Cæsari jurisdictionem de feudis Regalibus reservat, æque militat in summarissimo ac in ordinario. Nec movent verba illa gänglich ic. nam etiam quæ in possessorio summarissimo fertur sententia possessionem præsentaneam plane abjudicat. arg. *Ord. Cam. P. 2. t. 21. ib. welchem Theil die possession vel quasi einzuräumen oder zu inhibiren sey/ derselben sich biß zu endlichen Austrag in petitorio oder possessorio gänglich zuenthalten.* vid. *Itter. de Feud. Imper. c. ult. §. 5.* Pari modo in cæteris quoque feudis

feudis non minus summarissimum quam ordinarium
 possessorium, feudalibus causis adnumerandum inde-
 que in foro feudali tractandum est. Frid. Milanens.
Dec. 6. n. 3. Schrader. *de Feud. P. 10. Sect. 1. n. 93. & 95.*
 Struv. *Synt. J. F. c. 16. th. 4. n. 3. verb. quocunque re-*
medio. neque enim causa feudalis ex ordine modoque
 procedendi, sed aliunde potius aestimari debet. Quam-
 vis non negem, si inter vassallos de omittenda turba-
 tione, non ex feudali, sed eo jure agatur, quod com-
 mune esse poterat cum quolibet alio, ita summarissi-
 mum coram Judice ordinario institutum fore: non
 tamen ideo, quod summarissimo agatur, sed quod tunc
 causa non sit feudalis. Idque intendisse quoque etiam
 Baldum, dum inter possessorium feudale & nudum,
 possessorium distinguit, existimo. vid. L. B. de Lyn-
 cker. *in Anal. ad Struv. Synt. d. l. D. Grass-Hof. Dis-*
spat. inaug. de caus. feudal. S. I. §. 15. & 18. Utique
 si inter Dominum & Vassallum de presentanea feudi
 possessione lis sit, atque periculum armorum oberse-
 tur, aut Judicium Parium difficulter constitui & con-
 scribi possit, tum propter necessitatem publicam, &
 ne contra naturam processus summarissimus prolon-
 getur, ordinarium judicem adiri posse, notat Cran-
 de *Interd. c. 10. n. 160.* Simile in summarissimo rerum,
 quas spirituales dicunt, aliqui observant. Scilicet in
 terminis meri possessorii etiam judicem Laicum super
 eo recte cognoscere; mixtum autem possessorium,
 quod per titulum justificari debet, coram Laico minus
 recte agitari. Cran. *de Interd. c. 10. n. 107. add. Finkelth-*
de Jur. Patron. c. 8. n. 7.

Et si vero remedium hoc implorationem dixerim, nolim tamen id ita accipi, ac si Judex citra implorationem præviam, officio suo fungi, atque urgente necessitate, & quietis publicæ causa, summarissimum hoc ordinare nequeat: quin imo non tantum cum neuter contendencium adhuc ad iudicium provocavit, id ei licere arbitrot. Vultej. de Judic. L. 1. c. 2. n. 38. Jof. Ludov. P. 1. decis. Perus. 20. n. 2. verb. *Et tunc Judex vel ad partis petitionem, vel ex officio summarias recipit informationes.* Ord. Cam. P. 2. t. 21. §. fin. Uf Anruffen der Partheyen oder von sich selbst ex officio, sed etiam tunc cum actor ordinario retinendæ possessionis experiri jam tum cepisset, Judici vero de ejus possessione non liqueret, & ad mutuas forturbationes res inclinaret, Judex ex officio ordinat & injungit, quod facit ad summarie inquirendum, quis possideat, aut pendente lite possidere debeat. Mev. P. 2. dec. 236. Interim regulariter imploratio officii Judicis, quo is causa cognita uter in possessione, quam prætendunt constitutus sit, definiat, præcedere solet, arg. Ord. Cam. d. P. 2. t. 21. §. fin. verb. auf Anruffen der Partheyen. hinc formula: In Sachen N. N. implorantens an einem/ N. N. Imploratens an andern Theil erkennen etc. Acque hoc ipsum novum suppeditat ab ordinario seu plenario discrimen, quippe quod si non solennem semper, summarium tamen libellum utcumque requirit; nec vel ex officio, vel regulariter ad nudam implorationem partis expediri suevit. Hinc cum dubium oriretur, ob bissero in possessorio momenta-

mentaneo Summario, oder vielmehr in possessorio ordinario litigiret worden? inter ceteras dubitandi rationes pro summarissimo facientes, occurrebat, daß erst die Sache per supplicationes geführet w. ut est apud Brunnemann. *Conf. 72. n. 6.*

§. VI.

A Judice ad partes me confero visurus, num. quid hic etiam differentia notam deprehendere detur? Vix autem notatu dignum quid hac in parte occurrit; nisi quod ubi ob ipsam personæ conditionem adversus possessionem præsumtio est, aut communis possessori resistit, iudex in admittendo summarissimo facilis esse non debeat. Veluti cum quis remedium hoc uti gestit adversus Principem ratione juris alicujus, quod soli Principi conceditur. Covarruv. *pract. quest. c. 17. n. 6. vers. primum.* P. Rebuff. *in Comment. ad Reg. Const. Gall. Tom. 3. tit. de Mater. poss. art. 2. gl. 2. n. 26.* Hinc non esse manutenendum subditum in possessione Regalium nonnulli contendunt, quare eximium Facultatis Juridicæ Francofurtensis responsum extat, super questione: Ob einem von Adel zugestatten/ daß er in puncto præsentæ quasi possessionis Regalium contra Principem & Dominum feudi in Summarissimo possessorio agiren möge? Ubi tandem concludunt: So halten wir davor, daß die von Adel nicht befugt ratione Jurisdictionis (idem quoque obtinet in aliis Regalibus:) in possessorio summarissimo wieder den Lands-Herrn zu Klagen w. apud D. Stryck. *Disp. de Necesst. edend. tit. c. 3. n. 32. seqq.* Nec esse defendendum contra Principem in possessorio

C

sum-

summarissimo eum, qui in nuda ac quali quali possessione juris aggerandi existit, docet Hackmann. *de jur. agger. c. 5. n. 130.* cum de cetero etiam Princeps, ne absolutus quidem, jura possessionis temerare, & privatum possessione ejicere queat. Prout adversus Chopinum & Paponium monuit Per Illustr. Baro de Lyncker. *in Anal. ad Struv. Synt. J. C. Lib. 43. tit. 1. tb. 7.* Quod si etiam subditus hujusmodi jus, circa quod ei jus commune resistit, quasi possidens & exercens, probare possit, Principem ejus Juris exercitium, suamque quasi possessionem per actum aliquem positivum approbasse, tunc non minus vi summarissimi in sua quasi possessione manutenendus erit. Jul. Caponus *Tom. I. dissect. forens. 47. n. 30.* Idem pene circa personas plebeas & rusticas inculcat Schilter. *ad Pandect. Ex. 13. §. 12.* inter has etiam praesertim periculo armorum haud imminente, possessorium summarissimum decerni non facile debere, sed potius, si causa qualitas & circumstantiae non impediunt, enitendum judici esse, ut causa penitus & quoad possessionem & proprietatem eodem terminetur judicio compendiose. Illud notare velim discrimen, quod summarissimo hoc etiam usufructuario, vidua pro jure retentionis tuendo, creditor pignoratitius, inquilinus, colonus, depositarius, commodatarius, negotiorum gestor, procurator, hospes, amicus, & qui precario possidet, aut familiaritatis jure fundum ingreditur, experiri possint, secus atque his posterioibus casibus in ordinario; cum ex tractatione objecti id satis elucescat. confer. L. B. de Lyncker. *dec. 360. Post. obs. 11. 12. 13. 20. it. obs. 42. n. 74. obs. 52.*
 seqq.

segg. D. Berger. *d. §. 21. Mev. P. 9. dec. 117.* Neque illi immorabor, quamvis utilissimæ pariter atque vexatissimæ quæstioni; utrum heredibus & in heredes summarissimum competat? cum ad discernendum illud ab ordinario parum aut nihil conferat, vid. tamen. D. Berger. *d. iv. §. 34.*

§. VII.

Id vero quod in summarissimo vertitur, est possessio vel quasi, quatenus defendi se implorans petit. Unde rursus non una differentiaratio nobis enascitur. Ut ut enim preparatorium esse hoc iudicium causæ possessoriæ dictum sit, ac proin videri posset non ad aliam possessionem id pertinere, quam quæ in possessorio plenario quoque vertitur; tamen hoc interest, quod in summarissimo nostro communiter nudæ detentionis & insistentiæ habeatur ratio, atque spectetur solum possessionis factum, non jus, non conditio & qualitas possessionis. Fr. Milanens. *P. 1. dec. 3. n. 179.* Mev. *P. 5. dec. 178.* D. Berger. *d. tract. §. 21.* Disputatio vero super qualitate possessionis, possessorio ordinario in dubio reservetur. *Posth. de manuten. Obs. 42. n. 83. segg.* ita ut etiam tunc, quando adversarius possessionem, sed sub qualitate confessus fuit, confessionem acceptare, & qualitatem ad petitorium rejicere liceat. *Buratt. Dec. 100. n. 8.* Igitur in rebus corporalibus suffecerit detentio, in incorporalibus vero qualis qualis usus, *Posth. obs. 3. n. 23.* Rot. Bonon. *decif. 138. n. 63.* etiam tunc quando contra verum possessorem summarissimum hoc instituitur D. Berg. *d. §. 22. p. 112.* modo de possessionis vitio ex ipsis actis evidenter

non constet; etsi enim Judex non inquirat hic in iustitiam possessionis, & inde per consequentiam etiam hunc, qui nullo jure detinet, in possessione tueatur, non intendit tamen tueri eum, de cujus vitio certus est. D. Born. *d. Disp. c. 3. §. 2.* Atque hætenus quod dicitur, in summarissimo de qualitate detentionis non quæri, ad detinentem tantum pertinet, ut hic nimirum ostendere eam non debeat; non etiam ad illum, qui adversus detinentem manuteneri cupit, maxime si absque ulteriori disceptatione de vitio detinentis appareat, D. Jo. Phil. Lyncker. *de Interv. possess. s. poss. M. 3. n. 2. seqq.* Quo pertinet, quod in vetitis & turpibus non magis huic, quam ordinario possessorio locus detur, nec etiam si quid in se & sua natura indifferens, lege tamen publica prohibitum sit, ad summarissimum confugere liceat. Menoch. *Retin. poss. R. 3. n. 156. seq.* Posth. *Obs. 10. n. 91. seqq.*

§. VIII.

Debet autem eo ipso adhuc tempore, quo utitur hoc remedio, actor in possessione vel quasi constitutus esse: Non enim universa causa possessionis & adipiscendæ & retinendæ & recuperandæ, sed solius retinendæ possessionis præsentis, materiam circa quam possessorium summarissimum occupatur, constituit; suffragante præter inferiorum judiciorum usum, ipsâ quoque Imperiali Camerâ. arg. *Ord. Cam. P. 2. cap. 21. §. 1. verb.* Ob hinführo zwey oder mehr / so dem Heil. Reich ohne Mittel unterworfen / irrig und streitig würedn um Einhaben oder possession eines Gutes oder Gerechtigkeit / also daß sich ieglicher für einen Besitzer

her

her des streitigen Gutes oder Berechtigtheit hielte.
 & §. ult. verb. die Gewehr possession oder quasi aus red-
 lichen Anzeigungen zweifelich ic. it. welchem Theil die
 possess vel quasi einzugeben ic. it. solches keinem Theil
 an seinem Inhaben/ oder Besiz im Rechten Nachtheil
 lig seyn. L. B. de Lyncker in servv. S. J. C. tit. de In-
 terd. 1b. 5. § ad tit. uti possid. p. 418. Pfankuch. de
 Possess. summar. lib. 1. c. 4. n. 7. ib. § ita Cameram in
 hoc puncto servare quotidiana me docet experientia. &c.
 & c. 7. n. 3. Hinc quamvis non pauci de adipiscen-
 da quoque & recuperanda possessione, & vel ma-
 xime quando utraque pars, mortuo forre posses-
 fore se heredem prætendens, eam occupare intendit,
 summarissimum institui posse tradant; Gail. Lib. 1.
 obs. 5. Carpzov. Lib. 1. Resp. 9. cum primis, quod hoc
 posteriori casu uterque quasi possessionem prætensi ju-
 ris habere videatur, ex quo possessionem vacantem
 ad se pertinere contendit. Frider. de Processib. Lib. 1.
 c. 44. n. 8. Cran. de Interd. c. 11. n. 133. sequi tamen
 eorum sententiam vereor. Etenim ut ut in adipi-
 scendæ & recuperandæ possessionis causa, officium
 quoque Judicis implorare & extra procedi posse fa-
 reat, ista tamen remedia aliud post se possessorium
 plenius non expectant, petitorio tantum viam parant,
 cum ex adverso summarissimum ipsius possessorii, pu-
 ta plenarii causam præparet. D. Berger. d. §. 22. Schil-
 ter. d. Ex. 13. §. 12. Quæ & Posthii sententia fuisse vi-
 detur, de adipiscenda possessione ita demum summa-
 rissimum admittentis, siquis immissionem obtinuisset.
 de Manut. obs. 15. n. 6. add. obs. 3. n. 19.

De cetero vero non modo qualitas possessionis hoc in iudicio non attenditur, sed nec quantitas quidem, seu quamdiu quis possederit. Tametsi enim hodie Lipsienses Juris-Consulti, ad obtinendam possessionem presentaneam, annum tempus requirant; quorum sententiam & presenti æquitate commendatam, & in conventu publico Dresdæ Anno 1699. instituto comprobatam esse scribit laudatus modo D. Berger. d. §. 22. add. D. Rivin. *in Ordinat. Proc. ff. tit. 20. Enunciat. 26. p. 776. ibi. und Jahresfrist beschloffen. Et Enunciato 119. p. 337.* Nostrates tamen JCIi juxta eum Wittenbergensibus contra sentiunt, nec ad annum possessionem præcise respiciunt, sed potius Judicis arbitrio determinandum relinquunt, quanto tempore aliquem possedisse oporteat, quo is pro ratione circumstantiarum, circa actus possessorios obvenientium, modo laxius modo angustius admittat. D. Berger. cit. loc. conf. D. Born. *Disp. de Act. in fact. pro ret. poss. præf. compet. c. 7. §. 4.* D. Werner. *Select. consil. forens. 49.* vid. Carpz. *P. 2. Const. 7. Def. 14.* Quæ ratione nec inutiles omnino censendi articuli quos in demonstranda possessione presentanea, causarum Patroni ita fere formare solent: wahr und Zeugen bewußt daß N. N. von 1. 2. 3 und mehr Jahren/ heyr auf den libellirten Orth gehäret haben.

§ X.

Inter potissimas dehinc differentiarum causas, quibus summarissimum ab ordinario distinguitur, refero expeditissimam in eo procedendi rationem, quæ tum
in

in qualitate cognitionis, tum in probationum indole
 conspicitur, atque cum primis specificam ejus differen-
 tiam constituit, Schilt. d. §. 12. Ad qualitatem cog-
 nitionis pertinet, quod, cum possessorio ordinario, seu
 plenario preparando nostrum inseruiat, celeriter & abs-
 que ulla mora preparatur. Insuper hinc ex diuturni-
 tate & prolixitate processus, summarissimum institu-
 tum haud videri, Brunnemann. *conf.* 72. n. 3. So er-
 scheint auch aus der weitläufigkeit dieses processus,
 daß er pro summarissimo nicht zu halten / weil er ins-
 nende Jahr gewähret. Arque quo celerius discepta-
 tio in summarissimo peragatur, processu judiciario in
 eo opus non esse, nec quicquam ultra requiri, quam
 quod ad possessionis summariam indagacionem facit,
 imo etiam substantiales quasdam judiciorum partes
 praetermitti posse, sunt qui statuant cum Posthio *obs.*
78. n. 1. Mevio P. 2. decis. 238. De quo distinctius vi-
 dendum. *ibid.* *§. XI.*

Et quidem illud ex dictis §. 5. constat, tunc quo-
 que, cum ad partis instantiam hoc ad iudicium per-
 xenitur, attamen libello opus haud esse, sed sufficere
 si de simplici & plano impleretur officium iudicis.
 Posth. *Obs.* 78. n. 1. & 2. Jof. Ludovic. P. 1. *dec. Perus.*
20. ib. absque ullo penitus libello. Quae imploratio ut
 formari debeat, res ipsa loquitur; scilicet Imploran-
 tem esse in praesentanea possessione, inque ea à parte
 adversa turbari, quare petere se, ut iudex de possessio-
 ne hac edoctus eoque quiete possidere jubeat, quo-
 ad pars adversa vel ordinario possessorio, vel petitorio
 judi-

judicio aliud evicerit. Carpz. *Lib. 1. Resp. 10. n. 14.* Ita sane in Judiciis communiter, seorsim vero in Imperiali Camera judicio, quomodo formanda ea sit, docet Schvvanmann. *Proc. Cam. l. 1. c. 16. n. 4.* Saxonicò in foro, imprimis Electorali Carpzovius observat; dupliciter super possessione presentanea agi solere, vel instituta quasi extraordinaria in factum actione utili, vel petendo inhibitionem, ad instar interdictorum Prætoris; ita ut actione in factum communiter in judiciis agatur inferioribus, inhibitiones autem ut plurimum decernantur in Curii provincialibus, de *Proceff. tit. 23. n. 10. seqq.* Quod sane, si de inhibitionibus illis, quibus novam quasi formam ac modum specialem impetrandi & decernendi dedisse observantiam prædictarum curiarum idem annotat, accipias, haud dubium est: De cætero tamen nec incognita omnino inhibitiones, & quæ in vicem eorum Camera Imperialis decernit, mandata, etiam aliis judiciis sunt. *Clud. Rer. quot. c. 15. n. 6. § 74.* Sic & Serenissimorum Ernestinæ lineæ Ducum, quod his in Provinciis floret commune Dicafterium, ad solennia illa processus inhibitivi, quæ singulari Dissertatione laudatus Carpzovius, & ad Processum Fibigii D. Svendendorferus p. 220. executi sunt, non omnino adstringi, atque ut plurimum ipsi actioni in factum seu implorationi, petitionem inhibitionis jungi, eamque juxta cum citatione decerni solere, edoctus sum.

§. XII.

Citationis dum memini, patet omissionem ejus inter notas distinctivas possessorii summarissimi me-
haud

haud agnoscere. Etsi enim verissimum sit, summarissimum hoc non omnino indigere citatione, docente Mevio *P. 2. dec. 237.* id tamen non quia summarissimum est, sed quando periculum instans moram non patitur, ei accedit. Vinc. Carocc. *dec. 19. n. 97. Mev. d. Decis. 237. n. 4. & P. 3. Dec. 164.* Unde regulariter in summarissimo quoque adhibenda citatio, Carpz. *L. 1. Resp. 10. n. 21. & in Proc. Tit. 23. art. 1. n. 24.* cujus processus celer quidem at non præceps, sed talis esse debet, ut Judex de possessione informari possit, & quidem non ab una tantum, sed etiam ab altera parte, Mev. *P. 9. dec. 14. n. ult.* quod citra citationem partium fieri vix potest, cum nec assenti etiam Judici, imo Principi vel Papæ, se esse informatum, non præmissa partium auditione fides habeatur. Thom. Grammat. *Dec. Neap. 65. n. 10. & 11. Menoch. de Recin. poss. Rem. ult. n. 31. add. Haberkorn. dec. 60. Thyll. Vindic. Gail. lib. 1. obs. 6. verb. prævia tamen citatione ad comparendum. Bluhm. Proc. Camer. tit. 31. n. 29.* qui de observantia Camerae Imperialis notat, quod, si actor hanc citationem impetret, solus reus, quia actor jam est in Judicio præsens, citari soleat, sin vero Judex ex officio illam decernat, quod tunc Judex utramque partem citet, jubens ut in Camera certo termino compareant.

§. XIII.

Illud magis expeditum est, litis contestationem in summarissimo possessorio minime requiri, cum ne in aliis summaris quidem causis ea exigatur. Posth. *obs. 80. n. 4. Carpz. d. Resp. 10. n. 15. segg.* Nec refert

D

sive

sive principaliter & ab initio illud institutum fuerit, sine lite super possessorio ordinario vel petitorio pendente, inciderit: Menoch. *d. Rem. ult. n. 32.* habetur enim primus actus, merita causæ respiciens, loco litis contestationis. Mantica. *dec. 204. n. 14.* Seraphin. *dec. 920. n. 3.* Actum merita causæ respicientem requiro, oppositione enim dilatoriarum exceptionum responsionis loco defungi quis nequit; Posth. *d. obs. 80. n. 6.* unde cum causa summarissimi in Curia Provinciis his Saxonice communi verteretur, & turbans exceptionem litis pendentiæ irritò conatu opponeret, pronunciatum fuit *Term. Adv. 1701.* daß implorarens Anwald richtiger denn geschehen sich zu legitimiren/ auch der vorgeschützten litispandez ungeachtet/ sich auf die erhobene imploration einzulassen schuldig. & sine mora ad demonstrandam præsentaneam possessionem devenitur; ipsa indole hujus remedii id deposcente ut ad probatoria properetur. *Mev. P. 2. dec. 138.*

§. XIV.

Juramentum quoque calumniæ quod generale dicunt, frustra hic exigi, eoque nomine summarissimum à possessorio ordinario distingui, sunt qui tradant: cum de calumnia jurantes asseverent, quod credant se justam fovere causam; atqui in summarissimo hoc non possessionis justitiam, sed præsentem duntaxat statum vel nudæ detentionis inspicere, quæ etiam furi, Latroni, & injusto ac violento possessori competere queat, *Gail. lib. 1. obs. 6. n. 3.* Posth. *obs. 81. n. 22. 23.* Perpendenti autem, quæ supra §. 7. observavimus, non adeo planum videbitur hoc de omittendo juramento

mento calumnie in summarissimo assertum; quin potius eo magis, sicubi hoc genus juramenti in judiciis receptum est, religioso isto vinculo, constringi litigantes eorumque Advocatos præstat, quo frequentius eos abuti summarissimo solere constat. vid. *Mev. P. p. dec. 14. n. 1. Schilter. d. Ex. 13. §. 12. in fin.* Quod nec ipse diffidetur Postius, periculosa in conscientia remedia possessoria pronuncians, si adsit defectus proprietatis, ac proinde admonens advocatos & procuratores, quo cauti sint in illis intentandis, nec cognita calumnia vel litem instituant, vel saltim institutam tempestive deserant. *d. obs. 81. n. 28.* Consentit nobiscum laudatus Jo. Philipp. Lyncker, utiliter hoc in casu adhiberi juramentum calumnie, ut se non calumniosè manventionem petere juret alter assensens, *de intersers. possess. sect. post. Membr. 3. n. p.*

§. XV.

Diversitas porro summarissimi, quæ in expedita probationis via conspicua est, variis se exerit modis; cum primis autem, quod nec ordinaria, nec plena & perfecta probatio hic exigatur, sed demonstratione fidei da fidem aliquam & verisimilitudinem super possessione soli judici fieri, sufficiat. Hinc pronunciandi formula: *Daß Kläger die possession vel quasi wie in diesem summario processu gebräuchlich / zubeseheimigen schuldig. it: Als ist es solch sein Vorwenden / nach Urth und Eigenschaft des possessorii summarissimi bezu bringen schuldig.* ap. Richter. *dec. 104. n. 6.* Ita in universum quæcunque de probatione irregulari, quam demonstrationem dicunt, usu fori obrinuerunt, huc applica-

plicari possunt. Pura quod demonstratio in possessorio summarissimo ad fatale probatorium adstricta minime sit, sed Judici integrum relinquitur, terminum, quem voluerit praestituere. D. Rivin. ad Process. tit. 20. *Et 7. ib.* und in *summario possessorio* so lange die Einbringung dergleichen Bescheinigung zulässig/ bis selbige auf eine Sächsische Frist eingeschrenkt. Unde testes alii super iisdem articulis quandocunque produci poterunt, nec attenditur metus subornationis. L. B. de Lyncker. *dec. 471.* Quod demonstrantis liberrimo arbitrio relictum sit, utrum articulis uti velit nec ne. D. Wernher. *concl. forens. 63.* vid. tamen *Constit. Electoral. noviss. 1. ib.* Daß eine oder die andere Parthey/ Zubescheinigung der possess. in processu des momentanei possessorii summarischer Weise entweder vor dem Richter oder Notario und Zeugen articul einzugeben. Quod testibus usurus, non citata etiam adversa parte, ad videndum jurare eos, coram alio plane iudicio, vel etiam à solo notario & absque iudicis ordinarii commisione, examen eorundem rotulique confectionem impetrare queat. D. Berger. *d. §. 21. Coed. Conf. Marpurg. vol. 3. consil. 32. n. 267.* Dissentit Mev. *P. 8. Decis. 492.* Imo ne communicari quidem attestaciones, aut inspiciendæ offerri partibus solent, cum soli iudici demonstratio hoc in causarum genere fiat. Bluhm. *Proc. Cam. t. 31. n. 32.* Quomodo iCtos Rostochiensis pronunciaffe Richter. *decis. 104. n. 12.* observat: *Wort* auf alsdann ohne einige communication solcher articul der Eydliche Beweis darüber aufgenommen/ und in ein Kommanden solcher Zeugen kundschafften/ ohne Ertheilung

lung einiger Copyen der streitigen possession halber
in summarissimo erkandt werden solle was Recht ist.
Nisi forte alicubi mores in diversum abeant, ceu de
Curia Romana est apud Vergin. de Bocat. *de Interd.*
uti poss. c. 14. n. 46. add. Menoch. *d. Remed. ult. n. 40.*
aut partes in publicationem consenserint. vid. tamen
Cran. *de Interd. c. 10. n. 113.*

§. XVI.

Injuratos quoque testes fidem in summarissimo
hoc facere, probat Menoch. *d. Rem. ult. n. 39.* Modest.
Pistor. *Vol. 1. consil. 51. n. 16.* Carpozov. *in Proc. tit. 23.*
art. 1. n. 36. & in *Jurisprud. forens. P. 2. Const. 7. Def. 19.*
io. lib. 1. Respons. 11. n. 7. Mev. *P. 7. dec. 293. n. 4.* Et
receptum est in Curia provinciali hujus loci vid. L.
B. de Lynck. *decis. 218. p. 125.* Contrariam tamen sen-
tentiam tuetur Finckelth. *obs. 32.* atque quodammodo
amplexus est Elector Saxon. *in decis. novis. 1. dispo-*
nens, ut ad demonstrandam possessionem in processu
summarissimo, ad minimum unus testis juratus adhi-
beatur. Excepto casu, ubi inter litigantes periculum
aliquod, vis aut tumultus metuendus; tunc enim etiam
duobus injuratis quidem, sed & omni exceptione ma-
joribus testibus credendum esse statuit. Ipse quoque
laudatus modo in contrarium Mevius *P. 8. dec. 492.*
fateretur, usum fori non tantum, a sententia injuratos
testes hic admittentium, ut plurimum discedere, sed
& analogiam juris illi refragari, idque magis placet
etiam D. Hertio. *Disp. de prob. in poss. sect. 1. §. 9.*
Andr. Clud. *Rev. quor. c. 5. n. 47.* ubi hoc usu esse re-
ceptum seque in Camera Imperiali ita servari vidisse

scribit. Carpz. in Proc. tit. 23. art. 1. n. 41. ubi de observantia Curia provincialis Lipsiensis testatur.

§. XVII.

Neque reprobatione, adversus testes, eorumque personas & dicta uti in iudicio hoc conceditur, Covarruv. Pract. quest. c. 17. n. 4. vers. 7. Menoch. d. Remed. ult. n. 41. Farinac. de test. quest. 62. limit. 9. n. 195. Finckelth. obs. 117. n. 12. Carpz. in Proc. tit. 23. art. 1. n. 42. & L. 1. Resp. 11. n. 12. seqq. Nisi quatenus Iudex rationem aliquam admittendi exceptiones contra personas & dicta testium subesse putaverit: totum enim hoc ejus arbitrio relinqui notat Mey. P. 3. dec. 132. Menoch. d. rem. ult. n. 43. qui, si accusatio evidentem probationem haberet, recipi eam posse, notat. Multo magis ipsi iudici licebit graves ob causas testem, etiam in summarissimo hoc, repellere vel saltim depositionem ejus in ferenda sententia negligere. Veluti hinc cum causa communitatis ventilaretur, cujus commodum ad singulos ex illa universitate pertineret, membra ejus in possessorio summarissimo testes idoneos minime reputatos neque depositionis eorum, rationem habitam esse, refert D. Wernher. select. concl. forens. 50. indulgenda quoque non dubie, reprobationis loco, contraria quaedam demonstratio parti adversæ est. Mey. P. 6. dec. 300. Carpz. P. 2. cons. 7. def. ult. prout pronuntiatis Curia provincialis quæ hic viget, firmat Richter. d. decis. 104. n. 14. & evincit sententia in Term. Egid. 1701. lata, hujus tenoris: *Die weil implorat auf implorantens Vorbringen sich eingelassen/ und desselben nicht geständig/ so ist dieser so viel*

viel ihn daran verneinet/ binnen Sächf. Frist der Ge-
 bühr zubescheinigen schuloig/ Imploranten seine Gegenz
 Bescheinigung und andere Nüchtliche Nothdurfft dar-
 gegen vorbehaltlich. *Eaque ratione testium produ-
 ctorum falsitatem, contrarietatem, aliosque defectus
 demonstrandi occasio non deficiet, Mev. d. dec. 300.
 n. 3. absque quo necesse sit, vel quoad dicta vel quoad
 habilitatem tertium reprobatorium admittere cum.
 Cranio de Interd. c. 10. n. 110. Admittunt etiam inter-
 rogatoria in summarissimo hoc Domini Scabini Lip-
 sienses, quoties articulis inclusa est demonstratio,
 apud D. Rivin. in Process. tit. 20. en. 46. Forte, quod
 articulos iudici offerens, tacite in partis adversæ in-
 terrogatoria consensisse videatur, add. Gail. L. 1. obs. 103.
 n. 4. ibi parte altera vocata ad dandum interrogatoria.*
 Contrariam tamen fovet opinionem Facultatis Juri-
 dica Lipsiensis, ut idem D. Rivinus præjudicio addu-
 cto observat, eandemque sententiam sequuntur etiam
 Domini Wittenbergenses, teste D. Wernebro. *Sel.
 concl. forens. 63. vid. Cavalcan. de Contractib. P. 2. de-
 cif. 23. n. 105. Vultej. de judic. L. 1. c. 2. n. 38.* Generalia
 vero interrogatoria circa personas testium & quidem
 pauca à Commissariis ipsis, seu examineribus, sole-
 re confici, & super illis testes examinari meminit
 Clud. *Rev. quotid. c. 5. n. 54.* Neque ullus dubito, si
 ad interrogatoria danda speciatim quis citari curave-
 rit, vel utraque pars iudici interrogatoria exhibuerit,
 admitti ea, salvo in cæteris processu summarissimo
 posse. Sic in causa coram Regimine Hallensi venti-
 lata, cujus infra §. 21., mentionem faciam, annotarum

§ (32) §
ex actis est: Beyde Theile haben Beweis: articuli übergeben/ daß auch jedes Theil wieder seines Gegentheils articuli interrogatoria eingehändiget/ und sind die Zeugen darauf so wohl als auch die articuli eydlich abgehört u. ob wohl die Disputationes denen Partheyen abgeschlagen worden.

§. XVIII.

Num porro solis testibus an ceteris quoque probandi modis v. c. confessione partis adversæ, inspectione oculari, uti in summarissimo liceat, frustra ambigitur. vid. Posth. *obs.* 19. *per tot.* Nisi quod instrumenta ab hoc probandi genere nonnulli omnino excludant. Wesenb. *P. 1. conf.* 20. *n. 10.* & *ad Pandect. t. de A. A. P. n. 6.* Verum hos abunde convincit Imperator Constantinus, in exercendis litibus, eandem vim obtinere tam fidem instrumentorum, quam depositiones testium, rescribit *in l. 15. C. de Fid. instrument.* Quin nihil pene frequentius, quam super facta possessionis apprehensione, per Notarios instrumenta conscribi, indeque possessionem probari Posth. *obs.* 18. *n. 6.* & *obs.* 21. *n. 6. seqq.* Quid vero dicemus de summarissimo? Hic vero instrumenta ad faciendum fidem admitti debere ne dubitandum quidem esse, inquit Pinckelth. *obs.* 117. *n. 2.* cum in hoc sufficiat aliquam fidem & verisimilitudinem super possessione fieri, nec exacta probatio desideretur. Mev. *P. 4. dec.* 293. *n. 2.* Imo in summarissimo possessorio etiam plus fidei instrumentis quam testibus tribuendum esse, sunt qui tradunt. Petr. Rebuff. *in Conf. Regn. tit. de Mater.*

possess. art. 3. gl. 1. n. 2. Cothm. Conf. 20. n. 25. & 26. Quo casu quaesitum est, an instrumenta in hoc summarisimo producta ita demum probent, si à parte adversa recognita fuerint? Affirmativam tuetur Finckelth. *d. obs. 117. n. 8. Schilter. in add. ad Pand. Ex. 35. tb. 22.* Enim vero cum hic probatio fiat non parti sed Judici, & ex more nonnullorum judiciorum, qualis etiam in Curia provinciali hic viget, ne quidem inspiciendi documenta facultas adversario concedatur; vid. L. B. de Lyncker. *dec. 218. ib. quoniam enim testimonia neutrubi jurata, partim etiam scripta, nec communicata, invicem fuerant &c. hinc in possessorio tantum summarissime subsistendum fuit,* facile liquet, iudicis hoc arbitrio committendum esse, quam probandi vim documentis nec recognitis in summarisimo hoc iudicio tribuendam duxerit; Hinc à sententia Curiae supremæ Lipsiensis, quam Finckelthusius exhibet, recessisse hactenus Senatum appellationum Electoral. videre est ex traditis D. Rivini *ad Proc. tit. 25. en. 6.* ubi docet, in possessorio summarisimo, instrumenta pro informatione iudicis producta nequaquam recognosci debere, & si vel maxime recognitio per sententiam injungatur, declinari tamen de facili eam posse.

§. XIX.

Juramenti vero delatio, quamvis in alio summario quoque processu admittatur, in summarisimo tamen loco probationis adhiberi nequit; cum hæc probationis extraordinariæ ejusmodi species sit, quæ in continenti fieri haud dicitur. L. B. de Lyncker. *in*

E

Com-

Comment. jur. ad tit. de iurejurand. §. 32. in fin. Neque actor solum in iudicio hoc summarissimo, iuramentum super possessione sua reo deferre nequit, sed & reo contraria demonstratione usuro, id haud conceditur. Sic reo, possessioni actoris vitium clandestinitatis & precarii in articulis contrariæ demonstrationis imputante, eosque articulos conscientia actoris committere, Senatus Appellationum pronunciavit, iedoch hat die darbey unternommene Eydes delation nicht statt. Et postquam incluta Facultas Lipsiensis, cum demonstratione contraria reo iuramenti delationem expresse reservasset, interposita leutatione, Facultas Juridica Wittebergensis respondit, daß die denen Beklagten nachgelassene Eydes delation nach Gelegenheit dießfalls nicht statt hat. ap. D. Rivin. *in Proc. tit. 21. n. 34.*

§. XX.

His quos diximus modis peracta probatio, in summarissimo sufficiens habetur, etsi aliqualis solum nec nisi semiplena fuerit. L. B. de Lyncker. *dec. 282. p. 234. Carpz. in Proc. tit. 23. n. 27.* Unde etiam teste unico, omni exceptione maiore, fieri potest Carpzöv. *d. t. 23. n. 31. & L. 1. Resp. 11. n. 4. Philipp. ad Decis. Electoral. 1. obs. 9.* si de actu deponat eo, qui possessionem præsentaneam necessario arguit. Atque tunc vel unicum actum possessorium probasse, ad victoriam in hoc iudicii genere reportandam, nullo habito rerum discrimine, corporales sint an incorporales satis erit. L. B. de Lyncker. *decis. 103. D. Stryck. disp. de Decret. interim. c. 2. n. 53. Mev. P. 7. dec. 168. D. Werber. Select.*

Select. concl. forens. 49. veluti rationem redditio Grati-
 an. *Discept. c. bis. n. 33.* Presentatio Pastoris, Brun-
 ad l. 1. ff. de itin. actuque privat. residui exolutio A.
 Faber. in *Cod. l. 4. t. 14. def. 32.* Scilicet si recentior
 fuerit, & contradictor illum fateatur & antiquiore
 possessione se tantum fundet *Mev. P. 3. dec. 91. n. 2.*
 Unde nec instrumenta ad fidem, summarissimo hoc in
 iudicio, aliter valere, quam si de actibus novissimis
 testentur, probe monet. D. Hert. *de Probat. in possess.*
 S. 1. S. 9.

§. XXI.

Finis istius possessorii est determinare, quis in
 possessione constitutus, ac proin in ea defendendus,
 & rei vel actoris loco posthac habendus sit. Quo
 definito, quicquid ultra controversum est, ad ordi-
 narium possessorium vel petitorium remittitur *Mev.*
P. 3. dec. 94. Igitur informationibus maturo iudicio
 perpenis, super momentaneo tantum, in favorem
 melius probantis pronuntiatur, salvo plenario posses-
 sorio & petitorio. *Bluhm. Proc. Camer. t. 31. n. 33.*
 Quid si vero contententes vel nihil probaverint, vel
 utriusque probationes sint æquales? Priori casu com-
 muni juris regulæ locus erit, actore non probante re-
 um absolvi: posteriori vero utrumque in possessione
 defendi convenit, si modo compossessione locus esse
 queat. L. B. de Lyncker. *Dec. 382. ib.* Und solche
 rentio keinen possessorium neben sich leidet. & *dec. 360.*
ib. die compossessio aber derselben nicht aufzudringen.
 confer prolixè hac de re disputantem *Menoch. Rem.*
reciv. poss. 3. n. 739. seqq. ubi n. 778. tandem conclu-
 dit,

dit, vix fieri posse, quin bene oculatus, doctus & diligens iudex, adhibito omni studio & prudentia, habito etiam peritissimorum consilio, aliquibus conjecturis & præsumptionibus deprehendat, quis in possessione potior sit. Hinc etiam fit, ut aliquando utriusque quidem possessio, sed in diversis partibus firmetur. Exemplum præstat sententia ad requisitionem Regiminis Hallensis, hac in Salana quondam pronunciata: Daß die quasi possess des Jagens in diesem summarissimo processu zur Nothdurfft bewiesen. Ist demnach Herr G. D. an/ um und in dem Gehölze die Zick-Loth genandt/ desgleichen die von G. zu F. in und umb die Hornburgische Holzseeck und Esdorffischen Busch/ bey der gemeldten Jagt- Gerechtigkeit zu manuteneiren/ dargegen ist die darwieder bißhero angemaste turbirung einzustellen / iedoch wird beyden Theilen ihr angezogenes und wieder solch Jagen streitendes jus, in possessorio plenario gebühlich anzubringen/ und anzuführen hiermit vorbehalten.

§. XXII.

Dixi supra, momentaneo tantum pronunciari, & quicquid ultra controversum est, ad ordinarium vel peritorium remitti. Conficit inde Mevius, nullam factorum, de quibus controversia existit, fieri cassationem, nec pignorum injungi solere restitutionem, sed ea ad ulterius iudicium remitti, cui per summarissimum præjudicium fieri non oportet. P. 3. dec. 94. n. 2. ubi ex Contardo monet, in praxi hoc provide à iudice observandum, ne ultra pronunciatio vel provisionale Decretum procedat, quam ut pendente lite

lite in futurum omnia sint quieta, de cætero sine cujusquam præjudicio. Nec repugno admodum, ubi res moram patitur, & pleniori discussione indiget: quia tamen non raro evenit, turbantem, si hoc judicio succubuit, ab ordinario aut petitorio vel omnino abhorre, vel ad id post longum demum tempus accedere, consultum fuerit, illarum saltem pignorationum nomine, quæ possessorio huic instituendo ansam dedere, judicis simul implorare officium, quo vel confestim impetrata inhibitione, vel per sententiam in summarissimo latam, pignorum fiat restitutio; quod salvo jure partis, plerumque decerni solet. Illud palam est ipsique Mevio observatum, quod, si jam mota lite attentarint quædam litigantes, non eo minus revocari in summarissimo quam alio, itaque cassari & restitutionem injungi. De fructibus quatenus in summarissimum veniant, & quomodo illud hoc nomine ab ordinario discrepet. vid. D. Jo. Philip. Lyncker. *de Intervers. possess. lect. post. Membr. 3. §. 9.*

§. XXIII.

Sed num quid necesse est, ut judex in sententia semper expresse reservet possessorium ordinarium ac petitorium? Dubitat de petitorio Bluhm. *in Proc. t. 31. n. 33.* cum competat ipso jure, eoque nomine provocat ad Meichner. *Decis. Camer. Tom. 1. Lib. 1. dec. 1. §. 7.* Sed enim quia hæc ipsa reservatio potissimum discrimen summarissimi ab ordinario exhibet, idque preparatorium esse arguit, difficile erit atque anceps à recepto pronunciandi more recedere. Nec laudari Meichneri tradita aliud evincere, inspicienti constabit;

bit; prima enim decisionis sententia reservationem non obscure expressisse videtur his verbis: Doch ihnen denen Beklagten alle ihre Sprüche und Forderungen gegen ermeldten Klägern gebühlicher Weise vorzubringen vorbehalten: Quæ vero decisione septima n. 13. in voto correferentis, hanc in rem habentur, singularem præ se ferunt causam, quia actor nihil penitus produxerit, ex quo victoriam in petitorio iudicio sperare possit, Et contra reus Et titulo Et possessione sit fulcitus. nec non quod reus plene possessionem probaverit, Et actor deduxerit incidenter petitorium sed nihil probaverit. Quibus vero verbis reservatio hæc fiat, dummodo non incommodis & obscuris, parum refert. Si actor possessionem præsentaneam probavit, ut plurimum pronuntiari solet: Daß Implorant in der possess (si de possessione rei corporalis actum:) vel quasi (cum de possessione juris agitur) des (v. c.) Tagens in loco quæst. N. N. so lange bis implorat in possessorio ordinario oder petitorio ein anders wie recht ausgeführt/ billich zuschügen; quandoque additur: Dermaßen wir ihm dann auch hiermit dabey schützen. Ita Curia provincil. hic, in Term. viii superior. ann. pronuntiabat. Sin actor possessionem probare nequiverit, reus autem se in possessione evicerit, sententia fertur, daß implorantens Suchen nicht statt habe/ sondern es ist implorat vielmehr bey der possess vel quasi des streitigen Plazes/ und der ihm darauf zustehenden Gerechtigkeiten/ insonderheit 2c. 2c. bis so lange implorant in possessorio ordinario oder petitorio ein anders / wie recht ausgeführt/ zuschügen. Certus vero terminus, intra

intra quem ordinarium possessorium vel peritorium institui debeat, in sententia hac præfigi non solet. Nec in Imperiali Camera Bluhm. *Proc. Camer. 1. § 1. n. 33.* Quamvis, si qui succubuit in possessorio summarissimo, cunctetur instituire reservatum sibi ordinarium vel peritorium, consulere victor sibi queat provocacionis remedio ex l. diffamari. vid. D. Rivin. *ad Proc. tit. 1. en. 32.* Additur quandoque sententia in summarissimo condemnatio de reparandis damnis, removendis impedimentis, restituendis pignoribus & si quæ alia hujus generis sunt, quæ ex jugi fori usu commodius addiscuntur. Quo & referimus, quæ Carpzovius de non imponenda hoc in judicio cautione de non turbando monuit. *L. 1. Resp. 15.*

§. XXIV.

Cum sic conceptam in summarissimo sententiam, res ipsa à sententia in ordinario lata satis distinguat, non est, ut, an definitiva ea sit vel interlocutoria, multum solliciti simus: utrumque enim, sano tamen sensu asseri posse probat Carpz. *L. 1. Resp. 12. § in Proc. 1. 23. art. 1. n. 44. segg.* Utrique causam assertæ possessionis momentaneæ plane definit, tantæque reputatur efficaciz ut vim ea habere trium conforium dicatur Curialibus in Romana Curia, apud Verginium de Bocatii, Jctum Romanum. *tr. de Manusent. in Prefat.* Unde non ausim ex eo solo, quod actor petat: *Zuerkennen und auszusprechen;* ad ordinarium inferre, modo in aliis forma summarissimi obser-

35 (40) 56
observata sit. vid. tamen Roesner, *ad Oldendorp. de
Form. investig. action. p. 492.* Tunc vero non dubie
interlocutoria est, quando litigantibus ob nondum de-
monstratam possessionem, nunc primum ordinare
summarissimum injungitur, cujus exemplum exhibui-
mus supra §. 17. & sistsit etiam Mevius. *P. 2. dec. 238.*
add: Bluhm. *Proc. Cam. tit. 31. n. 34.*

§. XXVI.

Sequitur, ut, quantum discrimini, quod ratione
remediorum suspensivorum ac devolutivorum hic con-
stitui solet, tribuendum sit, paucis videamus. Est igitur
regula quamvis in possessorio ordinario, si non
jure civili, tamen Canonico, quod usus recepit, ap-
pellationi locus omnino sit, nihilominus adversus
sententiam in summarissimo latam, neque leutationem,
neque appellationem, neque supplicationem,
neque revisionem, neque nullitatis querelam,
nec restitutionem in integrum admitti, de qua con-
ferendi L. B. de Lynck. *dec. 563.* Menocæ. *rem. ret.
poss. ult. n. 48. seqq.* Berlich. *P. 2. decis. 276.* Carpzov.
L. 1. Resp. 13. Mev. *P. 5. dec. 394.* *Clud. Rer. quot. c. 7.
n. 37. seqq.* Posth. *obsi. 106. & decis. 349. n. 12.* Scacc.
de Appellat. qu. 17. lim. 6. Hujus vero regulæ complures
dantur exceptiones; inter quas est, si ex sententia in
summarissimo lata damnum enascatur irreparabile,
cujusmodi habet, quod ipsum caput respicit posses-
sionis, & in petitorio non possit reparari. L. B. de
Lyncker. *dec. 492.* aut si non omnino irreparabile,
tale tamen damnum sit, quod sine magna difficultate,
sum-

sumtibus multis & jactura temporis reparari nequeat. Carpz. *in Proc. tit. 17. arti 4. n. 36.* si admixtam habeat causam proprietatis. Carpz. *L. 1. Resp. 14.* Cacheran. *dec. 25. n. 10.* aut nomen summarissimi magis obtinetur, quam ut revera subit *Mev. P. 9. dec. 14.* Si nullas in ipso processu summarissimi admittit, eaque notoria sit. *Id. d. dec.* Illi quoque, quod de non admittenda restitutione in integrum diximus, exceptionem subjiunt, si ex causa speciali v. g. minorennitatis, vel quia contra universitatem pronunciatum ea petatur. *D. Wernher. Sel. concl. forens. 60.* Dissent. *Posth. d. obs. 106. n. 76.* Denique interventioni etiam in summarissimo locum quidem damus, nec tamen postquam peracta est pene causa, interventio potest efficere, ut in summarissimo non pronuncietur. *Mev. P. 3. dec. 96.* Sic Illustris Curia prov. in Term. Oculi 1702. pronunciat: *Dasß imploranten mit der Pfändung zu viel geschehen/ dahero derselbe bey der possession vel quasi libellirten Urths billich zuschügen. So viel die intervention betrifft/ ist intervenient Klagenden Anwaldt/ falsß er denselben Anspruchs zuerlassen nicht gemeinet/ auf anderweiten Termin/ mit Zuschickung der intervention citiren zulassen/ verbunden. Admittit etiam reconvencionem in summarissimo* *Cranius de interdictis c. 10. n. 107.* diversum sentiente *Cravetta Consil. 826. n. 4.* cujus sententia magis placet, nisi reservatum possessorium aut petitorium forte reconvencionis nomine intelligas; quod laudatus *Cranius* intendisse videtur, quando non quidem ad effectum simultanei

ranei processus, attamen quoad Judicem prorogandum reconventionem hoc casu institui posse vult.

§. XXVI.

Quantum ad contraria, differentia occurrit, cæteris evidentior, in opponendis exceptionibus, quarum nullæ hic admittuntur, quæ sunt altioris indaginis. Menoch. *retin. poss. remed. ult. n. 43.* Ex his autem, quæ præcipue huc pertinent, est, quæ actum possessorium & vel novissimum respicit; scilicet esse eum ex facto tertii, quod aliis præjudicare haud possit, L. B. de Lyncker. *dec. 419.* esse turbativum, Ph. Decius. *consil. 694.* & proinde non manutenibilem, L. B. de Lyncker. *dec. 375.* pacificus enim actus esse debet. Id. *dec. 103.* Unde actus, qui causam liti dedit hic minime attenditur. Berlich. *P. 1. dec. 26. n. 39.* Mev. *P. 2. dec. 188. n. 3.* Dn. Berger. *Elect. process. execut. §. 24.* nec enim, ut tempore iudicii naturaliter adhuc num quis possideat, hoc in iudicio necesse est, sed sufficit existisse turbatum in possessione tunc, cum tempore iudicii hæc illi subverteretur. Mantie. *Decis. 95. n. 4. Dec. 40. n. 2.* Plane, si ille ipse actus, qui liti causam dedit, quietus & jam semel ad probatus fuerit, ad possessorium hoc nihilominus sufficit. Mev. *P. 8. dec. 63.* Exceptio quoque clandestinitatis hoc in iudicio non omnino negligenda venit, cum primis, si de retinenda quasi possessione rerum incorporalium agatur, quia in his possessio sine scientia
Domi-

§ (43) §

Domini non inducitur. L. B. de Lynck. *d. dec. 103.*
Mund. *P. 1. Confl. 19. n. 36.* Pariter si ipse primævus
naturæ status possessori repugnet, possessionem sum-
marissimo hoc tueri vix poterit. Capyc. *Latro. Dec.*
23. n. 13. Denique si manifestum sit, in petitorio jus
nullum imploranti competere, nihil ei ad obtinen-
dam victoriam in summarissimo nostro præten-
sæ possessio præsentanea proficit. Semper enim ad-
mittitur etiam in summarismo, exceptio causæ me-
rita, & non jus detinentis respiciens, si eadem
probatione ulteriori non indegeat. *Seraphin. Dec. 810.*
n. 4. D. Jo. Phil. Lynck. *de intervers. poss. Sect. post.*
m. 3. §. 7. n. 4. Atque hæ sunt differentiz illæ sum-
marissimi ab ordinario possessorio, quas per ingenii
imbecillitatem & temporis penuriam indagare li-
cuit; quod si ex minus scite expositæ, vel confuse
congestæ, aut aut selectiores nonnullæ prætermittæ
videbuntur, veniam dabis Lector benevole, hu-
manitatisque tuæ clypeo meam proteges
tenuitatem.

D. S. G.

§ (o) §

§

Um nos delectant horti, dum cer-
nimus illas
ymbrarum latebras, & dum se plu-
rima tellus

induit in florem vario formosa eo-
lore:
Iauriterum fulget circum tua tempora, sertum
frater amabilior dulcis mihi lumine vitae.
Haec tibi pro meritis persoluit munera Phoebus,
qui praecineta gerit viridantia tempora Iauri.
Millia pertentant sincerum gaudia pectus
& pia discupio titulis adiungere vota.
Sic igitur maneat studii felicius usus,
& TVA processus habeat fortuna perennes
nulla querela tuis felicibus incidat ausis,
meque cole vt frater fratrem quoque Castora
amauit.

*Ita fratrum amorem
restabatur*

Io. Petrus Matthias, I. V. Licent.
& Aduocatus ordinar.

Vix

¶¶ (o) ¶¶
Vix tulit ex hедера TIBI splendida ferta vi-
rente

Iena sua fama, & nomine clara suo;
protinus e matris tenerae complexibus ibis
incipiesque sequi garrula verba fori?
Nec faciles Musae, nec te themis aurea sistet;
cum qua duxisti non sine laude dies?
Nec venus hoc poterit, quod non potuere Ca-
moënae

saepe facit nobis pulcra puella moram
Nil retrahit, nil te reuocat, sententia firma est;
me patriae fines, aruaque culta vocant.
Hicce Venus spondet roseis veneranda labellis
basia, & his si quid dulcius esse potest.
Ergo age, & hic studiis laetos circumspice por-
tus

fama tuas laudes spargat vtraque manu.
I pede felici, patrio sub nomine cresce,
sint magni faciles in tua vota viri.
Saepius interea de te mihi tinniat auris,
prima voluptatis pars erit illa mihi.

*honoris causa fautori optimo
scrib.*

M. Io. Henr. Acker.

✻ (o) ✻

Nobilissimo & Consultissimo

DOMINO

JOANNI PHILIPPO
MATTHIÆ,

Juris Utriusque Doctorando Eximio.

* * *

H*Atenus assiduo mens oblectata labore
Post tantas curas gaudia magna capit.
Musae sponte sua vinum TIBI dulce pro-*
pinant,

*Atque Themis fundit nectar & ambrosium.
In te quae blandos igitur nunc flectit ocellos
Non alio vultu nota sit ista TIBI.*

*adfectui & quidem singula-
riter testando LMQ.
scrib.*

Christianus Fridericus

Schroeter.

Opti-

¶ (o) ¶

O Prime Matthia, sollers sectatus es arva,
Quæ Themis ac virtus nobilitare so-
lent.

Quare nunc etiam Tibi præmia dantur ab
illis,

Qualia Consulti ferre brabea queunt.

Grator eum Tibi, quo dignus mactaris, ho-
norem,

Moxque hunc excipiant præmia plura
precor!

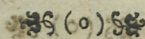
*Ita Nobilissimo atque Consultissimo
Domino Doctorando Cognato suo
multis nominibus charissimo, de
novis honoribus gratulaturus
scribebat.*

Frider. VWilhelmus Engelschall

Saalfeld. Thuring. LL. Stud.

Qua sis, Matthia, doctrina Juris & equi
Eximius factus monstrat abunde tuus.

Applau-

*Applaudo merito: Supremis faxit Jova
Ut, quibus es dignus, premia clare feras.*

His Nobilissimo atque Pereximio Domi-
no Doctorando, Cognato suo astu-
matissimo supremis in utroque Jure
honoribus ornando lætus applau-
dat.

Tobias Johannes Engelschall/

Saalfeld. Thuring. LL. Cult.

00 A 6444

ULB Halle 3
002 928 752

So.

R
WA

6

DISSERTATIO INAUGURALIS
DE
DIFFERENTIIS
POSSESSORII ORDINARIII
ET SUMMARISSIMI,

QUAM
DIVINIS AUSPICIIS
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO JUVENTUTIS PRINCIPE AC DOMINO,
DOMINO
VVILHELMO HENRICO,
DUCE SAXONIE, JULIACI, CLIVIE, MONTIUM, AN-
GARIÆ ET WESTPHALIÆ, E. R.
SUB MODERAMINE
GVILIELMI HIERONYMI
BRUCKNERI D.

PANDECTARUM PROFESSORIS PUBLICI, CURIÆ
PROVINCIALIS FACULTATIS JURIDICÆ ET SCABINATUS
ASSESSORIS, COLLEGIJ JURIDICI h. t. DECANI,
DOMINI PATRONI AC PROMOTORIS *ÆTATEM DEVENERANDI,*
PRO LICENTIA.

SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES ET PRIVI-
LEGIA DOCTORALIA

rite consequendi,
IN AUDITORIO JURECONSULTORUM

horis Ante & Pomeridianis
publico eruditorum examini sistet

ad Diem 4. Junii 1707.

JOHANNES PHILIPPUS MATTHIAS,
Schmalcaldiã - Haffus.

JENÆ, LITERIS MULLERIANIS.

